

ĐÀ LẠT VÀ GIẤC MƠ NG TÂY PHƯƠNG CỔ Á TÔI

Có người hỏi tôi nghĩ sao về Đà Lạt sau chuyến về thăm quê hương mình đây. Tôi không biết thu câu trả lời sao cho gần ngoài mặt nhìn xét trực giác “Đà Lạt thay đổi phát chóng mặt”. Ngoài Nha Trang với số lượng du khách và khách sạn phát triển tới bậc thì Đà Lạt là thành phố thứ nhì làm tôi ngỡ ngàng trước rặng đồi mờ ảo của nó.

Đúng không tôi trả lời, mình đã đón nhận sự tiến hóa thành phố thu nhỏ của Tây ngày xưa này bằng một tâm thức nào? Nhìn nó bằng một mắt du khách ngoài quốc hay bằng tâm thức của cũ của kẻ trở về nơi chốn đã ghi đẫm ít nhiều kỷ niệm? Theo tôi, tâm thức hoài cổ sẽ bàng bạc hiện hữu không ngừng các vết tích như tôi mà còn những ngóc ngách Việt trong những trúc đây đã từng ghé thăm Đà Lạt xưa. Cái hồn Bà Huyện Thanh Quan, của “Chuyến xưa xe ngựa” của “Ngồi ở đâu bây giờ” nó mang mang, chao đảo, rịn rịn lòng ngóc ngách. Tuy nhiên nơi luyến luyến tôi, một khách du đôi lần ghé thăm, nay trở về sẽ khác hẳn với tình thơ mộng thắm thiết của những con dân đã sinh ra và lớn lên nơi này, yêu từng con đường, quý từng góc đồi.

Đà Lạt xưa và nay khác nhau nhiều, hình ảnh nơi đây đã thay áo, thay y. Nó đi từ ng giây kiêng trúc, bên n từ ng nhíp sng, xoay từ ng c a ô văn hóa con ng i. Đà Lạt từ mình lên nh m t cô bé, b nét th ngậy, thay nh ng hòn cu i ô quan trong túi áo ngày nào b ng chi c g ng con, h p ph n màu, rùng mình thành thi u n môi đ , m t tím th i th ng. Nét quy n r c a nàng khác h n năm x a. Phong thái m i n n kiêng trúc lại t p thêm thi t b ti n nghi phong phú th k , s đông đúc ph n hoa th m đ m đa văn hoá c a du khách khi n Đà Lạt b ng xôn xao áo a, chi chu t đ m trang h n. Ni m ti c, n i nh , cái nhìn c a ng i tr v ch n x a là th ng là t ng th h n nhiên, hoài khôn m t đ n s , nu i dáng v tr ng trong cô bé tu i hoa b m ngày nào v y.

M y m i năm r i, Đà Lạt x a c a tôi là Đà Lạt c a kiêng trúc Tây Phương là Đà Lạt c a nh ng ngôi bi t th n m r t yên tĩnh, v ng v , an bình và nên th . Ngày tôi Đà Lạt x a là ngày m t cô bé theo b và hai em lên Đà Lạt b ng xe riêng. Ngày còn chum chn đ c lên ti u thuy t c a ng i i n, lên Đà Lạt mà tay sách h c, tay truy n Kim Dung. Đ u óc bé lúc y s m t p tành nh ng M t Tím, Tóc Mây, yêu cha, yêu s c a L H ng, nh ng yêu th y lãng m n Vòng Tay H c Trò c a Nguy n Th Hoàng. Cho nên lên đ n Đà Lạt tôi b t đ u bi t s s ng tr c nét m đ p loãng khói c a Thung Lũng Tình Yêu, chân mù m t mang mang n i b H Than Th và m t r ng r c s t sùi bên Đ i Thông Hai M khi nghe ng i bán quán k đ n m t truy n tích éo le.

Đ tâm trí th m đ m v i không khí lãng m n, cô bé ngày y ch t lao xao i n d y khi b t g p hình nh ng i con trai ôm đàn bên lò s i trong khách s n. Tôi, b và hai em tr i khách s n Mai Anh Đào là m t bi t th r t th n m n gi a nh ng g c m n và đào trái còn i ng i ng xanh. L n đ u th y đào, h p đ n quá, th là b t hai đ a em công kênh lên, cô bé hái đào b đ y hai túi áo. Thi u mu i, đào chua lét, tôi bèn tính k tìm mu i. Kìa, anh con trai ch khách s n kia i, cho bé xin chút mu i. Tính v ng ngo i, m n đ ng nét Âu Tây c a ng i Vi t Nam trong cô bé ch t lao đao lúc đ ng c nh t m tranh s n đ u phong vũ treo ngay ng n gi a hai chi c đ u nai s ng còn đ m ánh ngậy ngô. Ng i xu ng salông, bên đóm i a h ng tí tách tia m t m ng i con trai Đà Lạt, cô bé ch m mu i v i đào ê ê v chua, b n ng v ng t man mác tình yêu trai gái đ u đ i. Ng i con trai sau khi cho mu i, i y đàn ra, đ o m t du khúc c đ i n làm le và thu h n cô bé. Đà Lạt c a tôi b t đ u t đ y.

Cô bé thích ăn m t đào, m t m n, m t khoai, bánh ph ng lo i nhỏ nh b ng bàn tay bán rong b n xe, trái b , khô nai và nh ng th c v t vnh đ c s n khác c a Đà Lạt. Trong trí cô bé Sài Gòn lúc y, con gái Đà Lạt th t đ p v i nh ng khăn phula, má đ , môi h ng. Nhìn dáng v sang c ng i thi u n đ ng bán sách khu ph g n ch Hoà Bình bên nét đ m đ m ng i con trai da tr ng, áo len đen thành ph s ng, ng i du khách nào không thoáng nhen nhúm chút m hoa và m yêu?

Nói đến hoa, ai đến nơi này không muốn chọn một đóa thiên đàng của các hoa chen sặc và các hoa biết nói nữa. Có những người cái nóng rần rần mùa hè đua nhau theo tiếng bước chân như Sài Gòn người ta muốn cảm được cái hân hoan khi chạm nắm giọt mưa dầm lã nhũn phớt phớt cao nguyên. Mùa xuân thì giọt phù sa dung nham ngày cũ làm nên vườn đóa hoa Đà Lạt. Cô bé say mê ngắm màu tím Pensés, Mimosa rực vàng. Đếm một êm đềm rập rờn cánh bướm trên tiếng dẫu Tigôn hàng nhũn t bé xinh bước những hàng căn biệt thự. Ốc bòn rờn lay ký ức tìm câu chuyện cảm động đến đâu đó với người con trai vì hái đóa tím đem cho người yêu mà té chết vào vũng sâu, trở về khi chết còn thiếp tha như lời “Forget me not”.

Tôi xem hình ảnh những cặp tình nhân đã gắn liền với đất trời Đà Lạt, nên mỗi khi nói đến đi hàng những tuấn trắng mắt người ta liền nhớ đến nơi này. Khung cảnh thơ mộng, khí hậu mát lành của Đà Lạt rất thích hợp với tình yêu. Lên Đà Lạt mà lên một mình để nhìn đi núi mênh mông, tê tê với cái lạnh se da của sương, man mát với cái ướt của mưa phùn, hỏi ai không thấy mình cảm nhận được vai ôm, một vòng tay ấm? Thoát sự cuốn hút như những cơn mưa phùn, buông giây bon chen của thành đô, tìm một góc phố êm , yên một phút thú vị để ngắm người. Khách có thể thoải mái loang quanh trên những con đường tĩnh lặng và tìm ra một yên khi tâm mình được yên lòng mà lòng xuông một cách dẫu dàng như thế.

TRUYỆN THANH THỦY